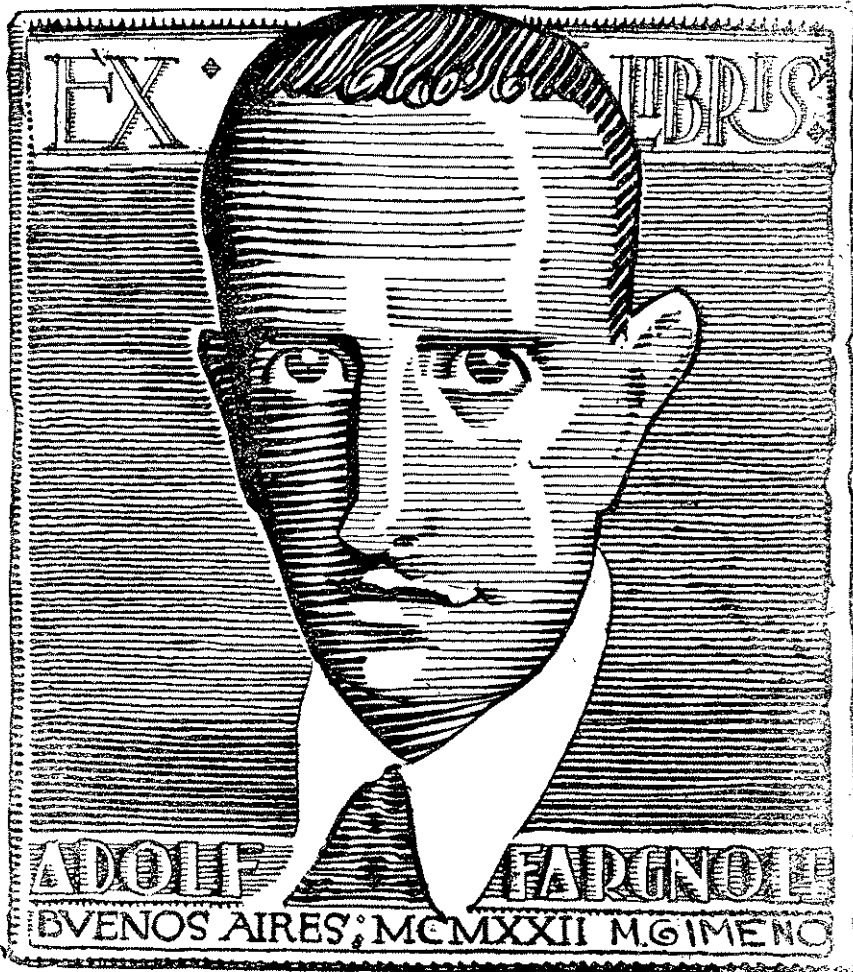


Exposició Adolfo Fargnoli

Del Nadal 1925 als Reis 1926

18 obres presenta aquest artífex de materials nobles a la consideració i—perquè no dir-ho?—a l'admiració dels socis del CENTRE DE LECTURA.

En el catàleg es convida «A tots els qui sentin devotament el refinament de l'Art», i el pulcre poeta Miquel de Palol canta un apassionat elogi de l'artista, elogi que li serveix de presentació felixment ditiràmica.



Emprant una tal poètica forma de presentació, si la qualitat de l'obra exposada no digués rés a l'esperit, pla s'hi patentitzaria un desequilibri propens a la decepció. Però

l'obra d'en Fargnoli s'aguanta amb una serietat noble i amb una senyorívola pulcritud que la fan verament digna d'admiració.

Hi ha en les obres exposades,—arquetes i creus—una veritable ostentació de continguda exaltació; d'amor a les eines i a l'ofici; d'honradesa i d'energia i paciència benedictines. Qui ha fet totes aquestes filigranes tallant la fusta i fistonejant el coure, sap on té la mà dreta. I qui ho fa tan concienzosament bé mereix el ditirambe que ha escrit en Palol.

Però en podriem dir quelcom nosaltres?

Certament ens ha agradat veure més obres d'en Fargnoli, car les que exposà a la Llibreria Nacional i Extranjera Torrell (1) amb tot i donar la idea de llur calitat i de llur devota concepció i fina execució, eren poques mostres per a judicar un artista de tan singulars dots. Nosaltres veiem que es tracta d'un artista que ha trovat l'originalitat dintre son temps, fent obra d'ahir, d'avui i de demà; no aquella obra passatgera que apassiona i arrevata a uns, i encén les ires i el menyspreu dels altres, en un moment donat, i que després passa de moda i s'oblida...

I aquesta ponderació, a nosaltres ens emociona, ens corprèn, afalagant-nos que en els nostres temps es sàpiga fressar un camí tan espinós per a fer pensar en la suprema bellesa que és, com segurament pensa en Fargnoli, la suprema bondat.

Les obres son ben fetes, una mica arcaitzants i tal vegada no ha cuidat prou, l'autor, alguns detalls com les claus i les frontices d'algunes arquetes que, per tal d'aparèixer aristocràtiques, hauria convingut que fossin més dignes. Una petita tara de detalls que s'ens ha suggerit i que consignem per si a l'autor li sembla oportuna i li fa servei, ja que la crítica deu ajudar al creador de bellesa. Són ben tallades les seves obres, i no s'hi troben defallences, per bé que la mà de l'home hi aparegui en alguna imperfecció de detall; imperfeccions aquestes, que, devegades són l'emoció mateixa de la resistència de la creació. L'exactitud de la millor fotografia no val la inexactitud del més ínfim croquis d'un bon artista.

Dir que ens agrada més aquesta o aquella capseta, o aquesta o aquella creu, gairebé és tasca impossible. Tan equilibrada veiem l'obra d'en Fargnoli, tan segur el veiem en les seves diverses produccions que ens sembla inútil ensems anar a aquesta recerca que a la fi no fóra més que l'expressió purament subjectiva del qui escriu aquestes ratlles.

Constatem com a final i per a glòria dels reusencs, que algunes obres han estat adquirides i que, per tant, es quedaran a Reus.

CÉSAR FERRATER

(1) Exposició inaugurada el 21 Novembre i clausurada el 18 Desembre de 1925.